

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Magyar vagyok, Európában élő magyar

1046.hu

Fotó: oroscafe.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Magyar vagyok, Európában élő magyar

Igazán nem lehet panaszunk, az új kormány gondoskodik a szórakoztatásunkról. Ne törjük a fejünket a benzin árán, a kenyér árán, meg mindennek az árán. Örülünk, vigadjunk!

Az új miniszterelnök megválasztása szombati napon lesz. Így többen mehetnek a rendszerváltó bulira. Ingyen van, jó zene, a hülyének is megéri. Ráadásul május 9. az Európa-nap. Az új hatalom üzen az EU-nak, hogy szeretjük őket, a népnek pedig, hogy nem kell félnetek, ezentúl is mehetek dolgozni az EU-ba, és vízum sem kell hozzá.

Május 9-én meglobogtatják az EU-zászlót, eléneklik az EU-himnuszt, mondván „Testvér léssen minden ember, Merre lengnek szárnyaid.” Egyszóval, ünnepeljünk, vigadjunk!

Nekem és gondolom, hogy sokaknak másoknak is, május 9-ről az jut az eszünkbe, hogy 1945-ben ezen a napon ért véget Európában a második világháború. És nem úgy, ahogyan ma sokan szeretnék. Nem a németek győztek, hanem a szovjetek. Feláldoztak 27 millió embert, hogy megszabadítsák Európát a fasizmustól. Ahogyan Zsukov marsall mondta: felszabadítottuk őket, de ezt sohasem fogják megbocsájtani.

Nem is bocsájtják meg, nem véletlen, hogy négy éve folyik a háború Oroszország ellen, és a nyugat célja nem kevesebb, mint Oroszország totális felszámolása. Feltéve, persze, ha sikerül, és nem Európa tűnik el a süllyesztőben.

Az Európa-nap kapcsán néhány éve meghívtak egy belvárosi vitaklubba. Mít jelent európainak lenni? – hangzott a kérdés. Érdekesnek ígérkezett, mivel hívtak meg más pártoktól is. Schiffer András két székkal távolabb ült.

Tolerancia, egymás tisztelete, keresztény-zsidó kultúra, történelmi folyamatosság, Európa az Atlanti-óceántól az Urálig, mondtam a bevezetőben. Ekkor jelent meg Gulyás Márton, a Krétakör alapítvány ügyvezetője, manapság a Partizán YouTube-csatorna főnöke, és közölte, hogy ő Thürmer mellé nem ül le. Volt némi megrökönyödés a hallgatóságban, de Gulyást ez nem hatotta meg. A magánszáma megvolt, többet úgysem tudott volna elérni, úgyhogy fogta magát és elment.

Szó sem volt szocializmusról, kommunizmusról, meg hasonlóról, amelyek hallatán az urak hátán felállt volna a szőr. Nem beszéltem Európa felszabadításáról sem. Gulyás hozzáállása akkor feltűnő volt, ma ez a normális. Ma ez az európai követendő példa.

1937-ben József Attila versben köszöntötte Thomas Mann német írot. A fasizálódó Európában benne látta azokat az értékeket, amelyekért érdemes itt élni. „Mi hallgatunk és lesz, aki csak éppen néz téged, mert örül, hogy lát ma itt fehérek közt egy európaít” – írta a magyar költő. Félek, hogy ma sem József At-

tílára, sem Thomas Mannra nem kíváncsi az európainak kikiáltott tömeg.

Európa megint átvert bennünket. 1990-ben rengetegen szavaztak a rendszerváltó pártokra, mert azt gondolták, hogy most már szabadon utazhatunk, és úgy fogunk élni, mint a németek vagy az osztrákok. Utazni utazhatunk, feltéve, ha van pénzünk, de az életszínvonal csak nem közelít a nyugatihoz.

Áprilisban rengetegen azért szavaztak a tiszásokra, mert féltek, hogy Orbán végleg összeveszik az EU-val. És nem akartak veszíteni. Ha nem lesz EU, nem mehetnénk dolgozni jó pénzért az EU-ba. Vízum kellene, ha utazni akarunk. Kilépésről szó sem volt, de a félelem elég volt ahhoz, hogy a Tiszára szavazzanak.

Fura dolog ez az európaiság. Tényleg, mitől vagyok én európai? Valahol Latin-Amerikában vagy Ázsiában európai vagy. Nem kell az útleveled mutatni, látszik, tudják. Hiába van az útlevele ráírva, hogy az EU polgára is vagy, a pénzváltó lánynak te magyar vagy. Ha megkérdezik, honnan jöttél, azt mondom, Budapestről és még véletlenül se Brüsszelből.

Milyen az európai ember? Nincs ilyen. Azt tudom, hogy Brüsszelben milyen az európai elit, az EP-képviselők és kiszolgálóik világa. Egyformák, kihívóak, magabiztosak, uralkodnak a világon. Ők nem mi vagyunk. Európa népei szerencsére még nem olvadtak össze brüsszeli masszává.

Milyen az európai konyha? Semmilyen! Olyan nincs. Van francia, olasz, spanyol, magyar, de jobb, ha tőlem tudod, van orosz is. Ahogy Agatha Christie hőse, Poirot szellemesen megjegyzi, az angoloknak nincs konyhájuk, csak ételeik.

Milyen az európai irodalom? Ezt a kérdést nem is illik feltenni, mert megdöbbenénk a tudatlanságtól. Nem csak Dosztojevszkijt nem ismerik, de Dumas-t se. Nincs európai film sem. Amiket a fesztiválokra kitüntetnek, jórészt a liberális világ kiválasztottjai. Ki hinné, hogy A tavaszi szél művészi értékeiért kerül a fesztiválokra, és nem azért, mert egy látványos kormánybuktatás szereplője volt?

Amerika azzal vált nagygyá, hogy összeolvasztotta a kivándorló európaiakat. Győzzön az erősebb! Nagyjából ez volt a szabály, a nemzetképző elem. Amerika erős lett, de nem lett nemzet, kétszáz éve keresi a történelmi gyökereit. Megvásárolják az európai kastélyokat, várakat, lebontják és újra felépítik odaát.

A mi gyökereink megvannak. Az én gyökereim megvannak. Európainak vallom magam. Értem a nyelvüket, talán még gondolkodni is tudok a nyelvükön, de álmodni, biztosan magyarul álmodok, Ismerem Goethét és Puskit, de Petőfi, Arany, Ady országában élek. Magyar vagyok, Európában élő magyar.

Vagyon szakadék Oroszországban

2025-ben a vagyonkoncentráció Oroszországban új csúcspontot ért el. Az UBS adatai szerint a vagyonra vonatkozó Gini-együttható (ez az egyenlőtlenség mutatója: ha 0, akkor mindenki egyenlő részesedést kap; minél közelebb van az érték az egyhez, annál jobban megosztott a társadalom a jövedelem és a vagyon tekintetében) körülbelül 0,82-re emelkedett, és az ország leggazdagabb 1%-a az ország összes magánvagyonának akár 60%-át is ellenőrzi.

A szakadék növekszik: a felső 10% átlagos jövedelme csaknem 16-szor magasabb lett, mint az alsó 10%-é. Összehasonlításképpen: 2022-ben a Credit Suisse adatai szerint az oroszok leggazdagabb 1%-a birtokolta a nemzeti vagyon 58,6%-át (a képernyőképen) – már akkor is ez volt a rekord a világ nagy gazdaságai között.

Where Inequality Is More (& Less) Rife

Share of total wealth that belongs to the richest 1% in selected countries in 2022 (in %)

Source: Credit Suisse Global Wealth Report 2022

Fotó: statista

Putyin: a különleges katonai művelet céljait elérjük!

Fotó: 24.kg

Putyin és Trump telefonon beszéltek. Orosz közlés szerint lényegében hasonlóan értékelték a Zelenszkij vezette kijevi rezsim viselkedését, amely az európaiak ösztönzésére és támogatásával a konfliktus elhúzódására törekszik. Putyin közölte: Oroszország a különleges katonai művelet céljait minden esetben eléri. Természetesen jobb lenne, ha ez a tárgyalási folyamat eredményeként valósulna meg, amihez Zelenszkijnek pozitívan kell reagálnia az ismert javaslatokra, amelyeket több alkalommal is előterjesztettek, többek között az amerikai fél is.

Az EU zsarolja Szerbiát (is)

Fotó: vajma.info

Az Európai Unió egyelőre felfüggesztette a Szerbiának járó kifizetéseket a növekedési tervből – jelentette be Marta Kos, az EU bővítési biztosa. A döntést azzal indokolta, hogy Szerbia visszalépett az igazságszolgáltatás terén, és amíg ezen nem változtat, nem részesülhet uniós pénzügyi támogatásban. Az EU ugyanezt teszi Magyarországgal is. Addig gyakorol nyomást a nemzeti kormányokra, amíg azok vagy megadják magukat, vagy az EU megbuktatja őket a következő választáson.

Hiba volt megtámadni Iránt

Egy új közvélemény-kutatás szerint az amerikai állampolgárok többsége úgy véli, hogy az amerikai hadsereg Irán elleni erőszakos fellépése hiba volt. A Washington Post-ABC News-Ipsos közvélemény-kutatás szerint az amerikai állampolgárok 61 százaléka szerint az Irán elleni katonai erő alkalmazása hiba volt, és kevesebb mint 20 százalékuk véli úgy, hogy az Egyesült Államok iráni fellépése sikeres volt.

Fotó: chinadaily.com

Utolsó orbáni NEM

Gulyás Gergely közlése szerint Orbán Viktor levélben fordult Sulyok Tamáshoz az EU Bíróságának döntése miatt. A kormány szerint a 2021-es gyermekvédelmi törvényt elmarasztaló ítélet politikai döntés volt, és sérti az uniós, illetve nemzeti jogi kereteket. Orbán úgy véli, a döntés aláássa a tagállami hatásköröket és veszélyezteti Magyarország szuverenitását. A kabinet jelezte: nem hajtja végre az ítéletet, a gyermekvédelem szabályozását nemzeti hatáskörnek tekinti.

Fotó: pcdn.hu

Bírói dilemma: Nem politizálunk, de politizálunk?

Fotó: mabie.hu

„A Magyar Bírói Egyesület politikamentes, a bíróságon belüli reprezentatív érdekképviselői szervezet, amely együttműködésre törekszik a mindenkori, így a most megalakuló igazságügyi kormányzattal is... A Magyar Bírói Egyesület a 2026. április 12-i választást követően is elkötelezett a bírói függetlenség megóvása iránt, a bíróságok működésének fejlesztésében és abban, hogy a bíróságokra, illetve a bírókra vonatkozó jogszabályok kialakításában részt vegyen” – nyilatkozta a MBE. Nem politizálunk, de szívesen beleszólunk egyes törvényekbe, amelyek a politika termékei?

Átadta megbízólevelét a kubai nagykövet

Teresita de Jesús Vicente Sotolongo, a Kubai Köztársaság magyarországi nagykövete április 30-án átadta megbízólevelét Sulyok Tamás köztársasági elnöknek. Ezzel megkezdődött nagykövet asszony hivatalos küldetése. Sok sikert!

Takarékos a magyar!

Az MNB szerint a háztartások GDP-arányos nettó pénzügyi megtakarítása 2025-ben 4,6 százalékra mérséklődött. Ez az érték azonban továbbra is meghaladja a régiós, illetve az EU-s országokban jellemző átlagos szintet. A háztartások pénzügyi eszközeinek bővüléséhez a betétek, befektetési jegyek, valamint külföldi eszközök vásárlása járult hozzá, miközben az állampapírok veszítettek vonzerejükből. A továbbra is számottevő mértékű pénzügyi megtakarításnak és az átértékelődési hatásoknak köszönhetően a háztartások GDP-arányos nettó pénzügyi vagyona 2025-ben a GDP 117 százalékára emelkedett.

Kormányváltás után célkeresztben a MOL

Fotó: demokrata.hu

„Megmarad-e a magyar gazdaság egyik legfontosabb pillére, a Mol nemzeti irányítás alatt, vagy az új kormány idegen érdekeknek nyit ajtót?” – veti fel a Demokrata. A MOL a magyar gazdaság egyik legértékesebb része. Nem véletlen, hogy a nyugati tőke szemet vetett rá. Az eddigi kormány védte a nemzeti tulajdont, kérdés, hogy mit tesz az új kormány. Illúzióknak ne legyen!

Hagyományos megemlékezés Orosházán

A Munkáspárt orosházi szervezete is részt vett április 30-án az agrár szocialista mozgalom megmozdulásának 135. évfordulóján. A beszédek elmondása után három szervezet koszorút helyezett el az emlékműnél, köztük a Munkáspárt is: Varga Nándor, Fülöp Péter és Ürmös Viktória.

Orosháza: köszöntöttük a vörös csillagos vonatot

Az Alföld–Fiume vasútvonal megnyitásának 155. évfordulóján Gyulától Orosházán és Hódmezővásárhelyen át Szegedig közlekedett a Vörös csillagos 424 247-es számú gőzmozdony által vontatott nosztalgiavonat, amely Orosházán 40 percet töltött. Az állomáson több ezres tömeg fogadta; többek között a Munkáspárt részéről Fülöp Péter és Varga Nándor is jelen volt.

Le a faszizmussal!

Moszkvában május elsején bejelentették, hogy az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja (KPRF) május végén megszervezi a III. Antifasiszta Fórumot. A rendezvényen számos kommunista, patrióta és antifasiszta szervezet vesz részt. A Munkáspárt képviselőjében Thürmer Gyula lesz jelen.

Baráti üdvözet Minszkből

Szergej Szürankov, a Belarusz Kommunista Párt Központi Bizottságának első titkára meleg hangú üzenetben gratulált Thürmer Gyulának abból az alkalomból, hogy ismét a Munkáspárt elnökének választották.

Ilyen május elseje csak nálunk volt

Munkáspárti gyűlés és majális május első napján

Ha mi nem jönnénk ide minden évben, május elseje nélkülünk is lenne. De olyan május elseje, mint a miénk, nincs több ebben az országban. Nekünk május elseje ünnep. A mi ünnepünk, a munkások, a dolgozók ünnepe. Nem a milliárdosoké, nem az úri elité, a miénk! A Körönd ma az egyetlen hely, ahol harcról beszélünk. Az egyetlen hely, ahol nem áztatjuk az embereket. Az egyetlen hely, ahol megmondjuk: nem elég kormányokat cserélni, új világot, új közösségi társadalmat, új szocializmust kell teremteni – kezdte beszédét május elsején a Köröndön Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke.

Legyen gyűlés a Köröndön és majális a Munkáspárt székházában! Így döntött nem sokkal a választások után a Munkáspárt vezetése. Mutassuk meg a világnak, hogy élünk, adjunk erőt a tagságunknak és barátainknak, és legyen szórakozás is!

A döntés jónak bizonyult. A gyűlést illetően nem a létszám igazán fontos, hanem a tény, hogy a Munkáspárt minden nehézség ellenére minden évben megtartja a május elsejei politikai rendezvényét.

Thürmer Gyula és Székely Sándor, A Szolidaritás Pártja elnöke szólt a jelenlévőkhöz, jelezve, hogy a két párt kapcsolata a választások után sem szakadt meg, mindketten keresik a további együttműködés lehetőségét.

Az idei május elseje fénypontja a Munkácsy Mihály utcában volt. A Munkáspárt nyilvános rendezvényt hirdetett, hívott mindenkit, akit érdekel, hogy jöjjenek és közvetlen közélről ismerjék meg a Munkáspártot.

Túlzás nélkül mondhatjuk, hogy nagyon sokan jöttek, köztük szép számban fiatalok. Hallották, olvasták az interneten és jöttek! Rengeteg kérdéssel halmozták el a párt elnökét, elmondták véleményüket, és többen jelezték, hogy szívesen belépnének a Munkáspártba.

A majális politikai vitafórummal kezdődött. Székely Sándor és Huszti Andrea, A Szolidaritás Párt vezetői és Thürmer Gyula mutatkozott be a hallgatóságnak. Sok mindent megtudtunk korábbi életútjukról, a mai helyzetéről, a baloldali erőkről.

Az ebédet mindenki várta. A menü gulyás volt, de a szakácsok, azaz a párt aktivistái a saját szokásaik és szájízük szerint készítették. Csülkös gulyás Szolnokról, vadgulyás Újnemetből, gulyásleves többek közt Budapestről, marhagulyás Zsámbokról.

Huszti Andrea is meglepte a majálisosokat vadgulyással, hozzá frissen sült házikenyérrel és remek almáslepénnyel.

A politika délután is folytatódott, már személyes hangvételben. A Munkáspárt Országos Elnökségének tagjai meséltek életükről, a Munkáspárthoz vezető útjukról.

A tombola volt a „hab a tortán”. Mindenki örült a kisebb-nagyobb tárgyaknak. A tombola bevétele a Munkáspárt további munkáját hivatott segíteni.

Május elsejére szükségünk van

Minden korábbinál jobban szükségünk van május elsejére – mondta beszédében Thürmer Gyula. Nem, nem a múlt felidézéséhez, nem nosztalgiazáshoz. A mához kell, a ma harcaihoz!

Szükségünk van május elsejére, ha élni akarunk. A mai tőkés világ kipusztítja az értékeket. Megöli a hagyományokat. Törli az emlékezetünkben a múltat. Le-

gyengít bennünket, védtelenné tesz bennünket a kapitalista ideológiákkal szemben.

Gondolkodásra képtelen, beprogramozott robottá akar tenni bennünket. Uralkodni akar felettünk. Ő akarja megmondani, hogy mit vásároljunk, mit együnk, mit igyunk, mit szeressünk és mit ne szeressünk. Ő akarja beléd sugározni, hogy kire szavazz a választásokon és kire ne szavazz.

Az agyunkat akarja uralni. Maradjunk a sötétségben! Ne ismerjük fel, hogy vannak tőkések és vannak dolgozók! Ne értsük meg, hogy a tőke kizsákmányol bennünket! Ha ezt eléri, képtelenek leszünk harcolni a tőke uralma, a kizsákmányolás, az igazságtalanság, a háború és minden más ellen, amit a kapitalizmus jelent.

Itt volt ez a mostani választás. Mindent bevetettek, hogy hülyítsenek bennünket. Nyilvánvaló hazugságok, de egy vezér szájából már igazságként hangzik. De volt itt fenyegetés, erőszak, káromkodás. durvaság, közönségesség, minden!

Megmondom nektek őszintén: nem az a szörnyű, hogy a Fideszt legyőzték. A szörnyű az, hogy bennünket, egyszerű embereket legyőzték. Beetettek a dumájukkal és milliók hitték el.

A mi dolgunk, hogy felvilágosítsuk az embereket. A mi dolgunk, hogy oszlassuk a homályt. A mi dolgunk lerántani a leplet a virtuális világról és áthozni őket a mai reális világba.

Május elseje sohasem a közös bulit, a közös szórakozást jelentette. A közös harcot, az egymás iránti szolidaritást, az összefogást testesítette meg.

Persze, más volt a szocializmusban. Akkor ünnepelhettünk május elsején. Ünnepelhettünk, mert a par-

lamentben nem hivatásos politikusok, hanem munkások, parasztok, dolgozó értelmiségiek ültek. Ünnepelelhettünk, mert a dolgozó népé volt a hatalom.

Pontosan ezt akarják elfeledtetni. Azt akarják, hogy a fiatalok sohasem tudják meg, hogy milyen volt a szocializmus.

Mondjuk meg a fiataloknak és mindenkinek, hogy mit jelentett a szocializmus! Mondjuk meg, hogy a demokrácia nem a négyévenkénti szavazást jelentett. A demokrácia az üzemben kezdődött, ahol az igazgató mellett a vezetés része volt a szakszervezet, a párt, sőt a KISZ is.

A dolgozónak nem kellett sztrájkolni. Ha baja volt, segítettek neki. Nem kellett bírósághoz rohanni és ott keresni az igazságunkat. Az állam maga leplezte le a bűnt és segített.

1989 után pontosan ezt a rendszert verték szét. Szétverték a munkásosztály pártját. Szétverték az egységes szakszervezeti mozgalmat.

Aztán korlátozták a sztrájkjogot és közben egyre több médiaaltatót adtak be az embereknek. Meggyőzték az embereket, hogy nem kell osztályharc. Szociális párbeszéd kell és szép békés megállapodások.

Túl vagyunk április 12-én, a választáson. Az embernek az az érzése, hogy egyszer már átéltük ezt.

1990-ben a rendszerváltók elhitték a néppel, hogy ezentúl a nép fog uralkodni, demokrácia lesz, jólét és szabadság. Csak váltsd le a szocializmust!

2026-ban a mai rendszerváltók bemesélték a népnek, hogy ezentúl a nép fog irányítani, demokrácia lesz, jólét és szabadság. Csak váltsd le a Fideszt!

A valóság nem ez. A valóság nagyon is prózai. A liberálisok győzték le a konzervatív erőket.

Az EU győzte le Magyarországot. Nem a nép győzte le a kapitalizmust, a tőke győzte le ismét a népet.

A választási csatában mi is részt vettünk. Nem vagyunk boldogok, többet akartunk. De csüggedésre nincs okunk. Szégyenkeznünk nincs miért. Mi emelt fővel járhatunk az utcán most is.

Megtettük azt, ami tőlünk függ. Választási lehetőséget kínáltunk az embereknek. Egy eszeveszett, örült világban értelmes döntésre hívtuk őket. Ne szavazz a milliárdosok pártjaira! Ránk szavazz! Teremtsünk együtt egy új világot! Egy

új világot, ahol nem a pénz, nem a tőke számít, hanem az ember, a tudás, a tisztesség!

Felmutattuk az együttműködés lehetőségét! A baloldali együttműködésről mindenki csak dumál. De mi cselekedtünk. Megpróbáltunk együtt dolgozni és sikerült is. Örülünk a közös munkának. Mi készek vagyunk tovább menni ezen az úton. A Szolidaritás Pártja és a Munkáspárt együttműködése példa lehet a tőkeellenes erők összefogására.

A választásoknak vége, de nem maradunk munka nélkül. Holnap új problémák lesznek. A dolgozó embereknek, Magyarországnak, a világnak új kérdésekkel kell szembenéznie.

Emelkednek az árak? Igen, emelkednek! Felelősek a kormányok? Igen, felelősek! De ez maga a kapitalizmus! A tőkének profit kell, a magasabb ár profitot hoz neki.

Lehet árstopot bevezetni? Lehet, de ezzel a tőkét rövidítik meg! A tőke visszaveszi, amit elvettek tőle. Ne lepődj meg, hogy emelkedni fog a benzin ára. Mert emelkedni fog, arra mérget vehetsz!

Nem élünk úgy, ahogyan a németek vagy osztrákok? Igen, nem élünk úgy! De ez a kapitalizmus. Az EU gazdajai nem érdekeltek abban, hogy mi jól éljünk. Az EU megint feltételekhez fogja kötni az EU-s pénzek kifizetését? Igen! Ez a kapitalizmus. Ők akarnak diktálni, parancsolni.

Háború lesz? Igen, lehet háború, még világháború is. Ez a kapitalizmus, és a kapitalizmus mohó. Piacok és profit kell bármi áron!

Május elsején megerősítjük: készek vagyunk együtt gondolkodni, együtt dolgozni mindenkivel, aki tenni akar a tőke, a pénz uralma ellen.

Készek vagyunk erőnkkel, szervezetünkkel, tagjainkkal segíteni a tőke elleni harcot. Nem fog könnyen menni, de meg kell tenni az első lépéseket.

Megtartottuk a Munkáspárt 32. kongresszusát. Megmutattuk: mi nem csüggedtünk, mi nem adjuk fel a harcot, mi folytatjuk. Ránk lehet számítani.

Folytatjuk nemzetközi téren. A múlt héten a világ más munkáspártjaival kiálltunk Kuba mellett. Üzenjük kubai barátainknak: mi szolidárisak vagyunk. Órizzék meg a szocializmust, a nép hatalmát! Mi tudjuk, mit jelent elveszteni a szocializmust! Nem akarjuk, hogy ők is erre a sorsra jussanak!

A jövő héten megemlékezünk a fasizmus felett aratott győzelem évfordulójáról. Lehet ma fanyalogni, átírni a történelmet, de gondold csak bele: ha a szovjetek nem áldoznak fel 27 millió embert, ha Hitler győz, mi lett volna a szüleinkkel, mi lett volna velünk?

Éppen azok, akik fanyalognak, akik átírják a történelmet, kézzel-lábbal támogatjuk a fasizmust. Az EU 90 milliárdját nem egy szabadságáért küzdő nép kapja, hanem egy szélsőséges nacionalista-fasiszta rendszer.

Emlékezünk és figyelmeztetünk: a fasizmus itt él közöttünk! A kérdés ugyanaz, mint régen: vagy ők győznek le bennünket, vagy mi őket!

Május végén Moszkvában a világ antiimperialista erői tartanak találkozót. Mi is ott leszünk. Ne engedjük, hogy a tőke feldarabolja a munkásmozgalmat, a tőke ellenes erőket! Együtt kell küzdenünk! Együtt kell küzdenünk a háború, a fasizmus minden formája, az elnyomás, a tőke ellen.

Forradalmat holnap?

Kemal Okuyan „A forradalom” című könyvéről

Kemal Okuyan nem ismeretlen a magyar olvasók előtt. A most 61 éves politikus 2001 óta vezeti a Török Kommunista Pártot. A török párt a török belpolitika számottevő tényezője és a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom tekintélyes ereje.

A szerző Magyarországon is járt, jól ismeri a magyar viszonyokat is. Elméleti munkáit több nyelvre lefordították. A Szabadság hasábjain is közöltünk részleteket munkáiból. „A forradalom” című könyve 2025-ben jelent meg törökül és az év vége felé angolul is.

Sokakat meglephet, hogy egy kommunista párt vezetője, még ha az egy olyan erős párt is, mint a török, hogyan írhat a forradalomról olyan helyzetben, amikor a nemzetközi kommunista mozgalom pártjai messze vannak attól, hogy saját országaikban forradalmakat vezessenek a tőke uralma ellen.

Kemal Okuyan azt ismerte fel és erről igyekszik az olvasókat meggyőzni, hogy a kapitalizmus válságai állandóan újratermelődnek, és bármennyire is sokat tanul a tőkésosztály, a kapitalizmus bajait nem lehet kapitalizmussal gyógyítani.

Forradalom tehát lesz, objektíve, tőlünk függetlenül lesz. A kommunista pártok dolga, hogy elméletileg és gyakorlatilag is felkészüljenek erre a helyzetre. Kemal Okuyan könyvének legfőbb értéke, hogy felhívja a figyelmünket arra, hogy a forradalom bármikor napirendre kerülhet. A szellemi és gyakorlati felkészülést most kell elkezdni, mert a felkészületlenek könnyen lekéshetik a „forradalom vonatát.”

A szerző művének másik óriási értéke, hogy összefoglalja számunkra és mai nyelvre lefordítja a marxizmus-leninizmus tanításait a forradalomról. Nagyon jól tudjuk, hogy a párttagok új nemzedékei kevés marxista ismerettel rendelkeznek. Érthető is, hiszen az iskolákban és az életben is mást látnak és hallanak. De az is igaz, hogy a párttag csak akkor marad párttag, ha hitét, elkötelezettségét elméleti tudással erősíti meg. A kapitalizmus ellen nem lehet tudatlanul harcolni eredményesen.

„A forradalom lehetőségétől nincs menekvés. Bármit is tegyenek!”

A szerző kiemeli, hogy egyetlen tőkés ország sem mentes a válságtól. A kapitalizmus, az egyes ágazatok, az egyes térségek és országok nem egyenletesen fejlődnek. Az egyenlőtlen fejlődés következménye az is, hogy az ellentmondások egyenlőtlenül halmozódnak fel. Válság bárhol, bármikor lehet.

A tőke igyekszik megoldani a problémákat. De bármennyire is tanul a tőkésosztály a korábbi hibáiból, a tőke uralma „két legfőbb célra redukálódik: a profit maximalizálására és a meglévő rendszer megőrzésére” – hangsúlyozza a szerző.

„Jól tudjuk, hogy a kizsákmányoló osztályok minden rendelkezésükre álló eszközt – elnyomást, gazdagságot, csalást, torzítást – bevetnek annak érdekében, hogy az elnyomottakat távol tartsák a forradalomtól. Ironikus módon azonban nem tudnak más tenni, mint hogy szüntelenül, és gyakran tudat alatt olyan cselekményekbe bocsátkozzanak, amelyek előkészítik a lázadás talaját” – írja a szerző.

Kemal Okuyan hozzáteszi: „itt rejlik a történelem egyik nagy iróniája: éppen azok az intézkedések, amelyeket a tőke uralma alkalmaz a munkásosztály leigázására és engedelmessé tételére, valójában új és előre nem látható okokat teremtenek a lázadásra. És ami még megdöbbentőbb, a történelem újra és újra bebizonyítja, hogy a burzsoázia soha nem tudhatja meg igazán, mikor fordul ellenük a helyzet.”

A forradalmi helyzettől a forradalomig

A válságok és a forradalmak bekövetkeznek, azokat nem kell és nem is lehet ösztönözni. A szerző felidézi a marxizmus tanításait, melyeket a történelmi tapasztalat is alátámaszt.

Forradalmi helyzet akkor jön létre, amikor a tömegek, az emberek már nem akarnak a régi módon élni. Nem elégszenek meg kisebb változtatásokkal, reformokkal, hanem gyors és radikális változást akarnak. De ez még kevés!

A forradalmi helyzethez az is kell, hogy a hatalom, a vezető elit már ne tudja a régi módszerekkel fenntartani az uralmát.

A forradalom fontos feltétele, hogy legyen olyan tudatos, szervezett erő, amely képes vezetni a tömegeket és megoldást kínálni a tömegek követeléseire.

A forradalom feltétele, hogy a tömegek értsék a forradalmat hirdető erő szándékait. A tömegek akkor támogatják a forradalmárokat, ha tőlük várják problémáik megoldását.

A szerző rámutat, hogy a forradalom nem csupán korunk sürgető szükségszerűsége, hanem történelmi szükségszerűség is. „Ugyanakkor nagyon jól tudjuk, hogy sem ennek a szükségszerűségnek a felismerése, sem bizonyos társadalmi vagy politikai erők heves vágyai önmagukban nem elegendőek a forradalom megvalósításához.”

Kemal Okuyan szerint az első történelmi tanulság az, hogy „nincs olyan forradalmi helyzet, amely abszolút lenne. Ha végtelenül várunk arra, hogy teljesen beérjen, azzal könnyen elszalaszthatjuk az emberiség számára történelmi jelentőségű lehetőséget.”

De van második tanulság is: „a vakmerő kalandorságtól és a passzív megadásig mindig vannak alternatívák... De a forradalmi éberség azt is jelenti, hogy elkerüljük mind a sietséget, amelynek eredményeként elsöpörnek minket, mind pedig azt az illúziót, hogy a lehetetlenre várunk.”

Forradalmi párt nélkül nem megy

Egyet kell értenünk a szerzővel, hogy a munkásosztály, szélesebb értelemben a dolgozói osztály sohasem egységes. Vannak elégedett rétegek és vannak elégedetlenek. Eltérőek a rövidtávú érdekeik.

De vannak közös érdekek, olyan érdekek, amelyek a tőkésosztály és a tőkével nem rendelkező dolgozói osztályok szembenállásából objektíve fakadnak. Nem biztos, hogy az egyes munkás, sőt egyes rétegek felismerik ezeket a közös érdekeket. A marxista párt feladata, hogy ezeket az érdekeket felismerje, megfogalmazza és képviselje.

„Kétségtelenül kijelenthető, hogy a munkásosztály egysége csak a politika síkján valósítható meg, és csak így alakulhat ki az osztály homogén társadalmi erőként. Ennek konkrét kifejeződése a leninista párt. Elengedhetetlen az avantgárd, centralista párt eszméje, amely nem az osztályon belüli megosztottságra épül, hanem egyetlen történelmi érdek köré szervezi át azt.” A marxista párt ezért nem egy választásra szerveződik, nem egy rövid távú cél köré szerveződik, hanem a kapitalizmust akarja leváltani és új közösségi társadalmat teremteni. Ez nem jelenti azt, hogy a marxista pártnak ne legyenek olyan konkrét követeléseik, amelyek a mai helyzetre vonatkoznak. Lehetnek, sőt kellene! A Munkáspárt is ezért mondja, hogy a pártnak szilárdan be kell ágyazódnia a társadalomba.

A marxista párt célja komoly. A szocializmus nem a polgárpukkasztás eszköze, nem internetes fogás, hanem stratégiai cél. Ez

azonban nem azt jelenti, hogy nem lehet látványos, trendis, polgárpukkasztó fogásokat alkalmazni. Lehet, de azok nem homályosíthatják el a fő célt, a közösségi társadalom megteremtését.

Kemal Okuyan rámutat, hogy a marxizmus lényege a szocializmus, a közösségi társadalom. Az a párt marxista, mely programja a szocializmust tűzi ki stratégiai célként.

Számos – magát baloldalinak, sőt marxistának nevező – párt a szocializmust csak jelképes hivatkozási alapként használják és nem elérendő célként. Az ilyen pártok – bármilyen történelmi előéletük volt is – már nem marxisták.

A párt programja a stratégia lényege. A körülmények természetesen változnak, de ezek nem a stratégiát határozzák meg, hanem a harc eszközeit és módszereit. Ez a szerző véleménye, és egyet kell értenünk vele.

A forradalmi élcsapat csak az önmeghatározáshoz fontos a tömegek ideológiai és politikai választását az anyagi körülmények határozzák meg.

A forradalom feltétele a szubjektív tényező, a forradalom vezetésére alkalmas párt megléte. „Ha ez a szubjektív elem teljesen hiányzik, a forradalmi helyzet elkerülhetetlenül korlátozott marad, vagy érvényét veszti” – emeli ki a szerző.

Melyik párt képes ilyen szubjektív tényezővé válni? Ez az egyik legfontosabb kérdés, amit a szerző feltesz. Kis pártok vagy nagyok? Parlamenti pártok vagy parlamenten kívüliek?

Kemal Okuyan rámutat, hogy „egy párt nagysága, társadalmi helye önmagában nem jelzi azt, hogy milyen közel a forradalmi válság és a forradalom.” Mindig a marxizmus alapszabályát kell alkalmazni. A konkrét helyzet konkrét elemzése ment meg bennünket attól, hogy alábecsüljük saját erőinket és lehetőségeinket, de attól is, hogy túlértékeljük azokat. Mindkét hiba végzetes lehet.

A forradalom újat alkot

„A forradalmak káoszt szabadítanak el, a káoszból merítenek erőt, de ne tévesszük meg magunkat, nem hiányzik belőlük az irányultság. A forradalom a történelem ereje, amelynek célja egy elavult, hanyatló társadalmi rendszer megsemmisítése, amely gátolja a további fejlődést. De a régi pusztítása önmagában soha nem elég. Ahhoz, hogy egy forradalom méltó legyen a nevére, a régit valami fejlettebbel, haladóbbal kell felváltani” – hangsúlyozza Kemal Okuyan.

A szerző rámutat arra is, hogy a szocialista forradalom óhatatlanul elbukik, ha nem számolja fel a régi rend elemeit és nem teremt újakat. „Ha nem keletkezik olyan erő, amely megnyitja az utat a haladás előtt, és új rendet hoz létre a régi romjain, akkor a tömegek haragja bármilyen erős is legyen, a régi rend megtalálja a módját, hogy visszaállítsa uralmát.”

A szerző Chile példáját említi, ahol az Allende vezette kormány megdöntötte ugyan a régi rendet, de „érintetlenül hagyta a burzsoá állami apparátust – különösen a hadsereget – és azt hitte, hogy a személyi változásokkal elkerülhető az ellenforradalom. A régi elnöki struktúra megőrzése egy másik hiba volt. A szocializmust csak az alulról felemelkedő munkáshatalmi szervek – közgyűlések, szovjetek, tanácsok – révén lehet felépíteni, nem pedig az elnökség révén!”

Kemal Okuyan utal a történelem fontos tapasztalatára, amit gyakran elfelejtenek vagy figyelmen kívül hagynak. A feudalizmus viszonyai között létrejöhet a tőkés tulajdon, kialakulhat a tőkésosztály, amely megkezd a kapitalista társadalom építését. Ha korlátozottan is, de megjelenik a parlamenti demokrácia. Ez nem lehet teljes, ezért a tőkésosztály végrehajtja a polgári forradalmat, megszünteti a kapitalizmust gátló akadályokat.

A kapitalizmusban nem lehet szocializmust építeni, se kicsiben, se nagyban. Nem jöhetnek létre a dolgozói osztályok hatalmi intézményei. „A szocialista forradalmak esetében a hatalom megragadása a kezdet, a döntő pillanat. A munkásosztály és szövetségesei hatalomra jutása jelenti a forradalom kiindulópontját.”

Nincs okunk kritikai élel szólni a könyvről. Nem csak azért nem, mert egy testvérpárt vezetőjéről van szó, hanem azért sem, mert a könyv jó.

Természetesen lehetne szólni a kelet-európai pártok történelmi tapasztalatairól és mai erőfeszítéseiről. Érdemes azon gondolkodni, hogy a mai szocialista országok mit jelentenek a forradalom szempontjából.

Mi magunk is alátámaszthatjuk a könyv megállapításait a saját tapasztalatunkkal. 1990 októberének utolsó napjaiban végbement a rendszerváltás utáni időszak legnagyobb belpolitikai krízise, a taxissztrájk. Még megvoltak a szocializmus társadalmi erői, létezett a Munkáspárt is, mégsem jött létre forradalmi helyzet.

A Szabadság újság 2008 március 13-i számában új időszak kezdetét jelezte: Elég volt! Forradalmi helyzet kezdett kialakulni Magyarországon. A kérdés az volt, hogy valóban kialakul-e.

A tőkés válság leküzdésére a liberális erők, az MSZP-SZDSZ-kormányok nem tudtak megoldást találni. A liberális politika folytatása, a piac mindenhatóságának fenntartása súlyos társadalmi konfliktushoz vezetett volna. A kormány a hatalmát már csak erőszakos eszközökkel volt képes fenntartani.

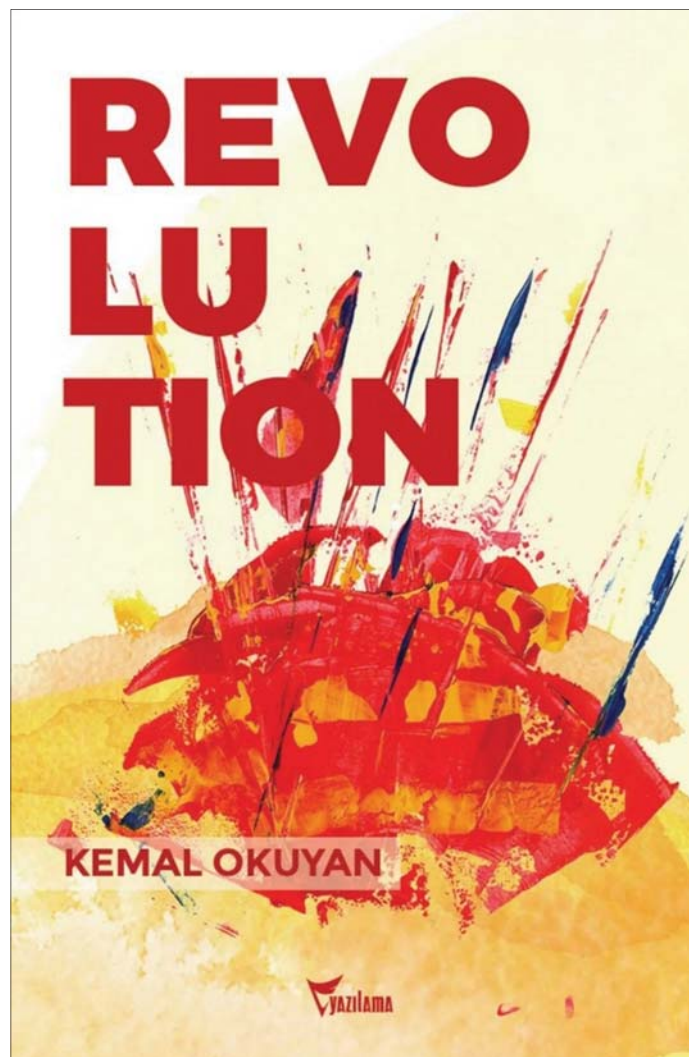
Egy dolgot azonban elértek: megakadályozták, hogy Magyar Munkáspárt szerepe radikálisan megnőjön a magyar politikában, és egy esetleges forradalmi helyzet esetén a tőkeellenes erők élére álljon.

A tőkés válságra a konzervatív erők, a Fidesz-KDNP adott hatékony választ. Orbán Viktor vezetésével államkapitalista rendszer bevezetését hirdették, a piac további negatív hatásainak megakadályozását. Átvették a baloldali erők, köztük a Magyar Munkáspárt szociális programját és jelentős anyagi juttatásokat ígértek az embereknek. 2010-ben ezzel a programmal jutottak hatalomra.

A könyv megerősíti a Magyar Munkáspárt tapasztalatait. Éppen Izmirben, a kommunista és munkáspártok tanácskozásán mondta a Munkáspárt elnöke a következőket: „Ma olyan világban élünk, amely nem évről évre, hanem pillanatról pillanatra változik. Jelenleg nincs forradalmi helyzet, de bekövetkezhet. Ez nem túlzás! Ez a valós helyzet!”

„Nem mi teremtjük meg a forradalmi helyzetet, de felkészíthetjük pártjainkat a forradalmi helyzetre” – tette hozzá Thürmer Gyula.

„Felkészíthetjük erőinket saját országainkban, és ugyanazzal a céllal kiépíthetjük nemzetközi együttműködésünket is. Szükségünk van a nemzetközi együttműködésre, de a forradalom jövője a hazai munkánktól függ. Mi vagyunk a forradalmi helyzet szubjektív tényezője. Időben és a megfelelő helyen kell lennünk.”

Majálistunk

Jól sikerült az idei munkáspárti majális. Sok fiatal, sok érdeklődő, finom falatok, jó beszélgetések, tombola. Minden, ami kell!

